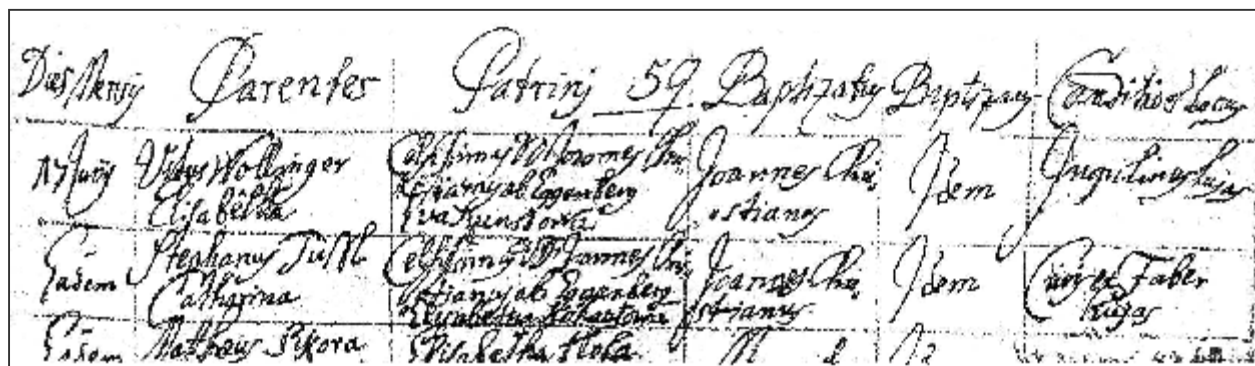

Poměrně netypickou památkou na jeden z pobytů krumlovského vévody, knížete Jana Kristiána z Eggenbergu (1641 - 1710) v jihočeských Lhenicích, zůstává zápis ze dne 17. června roku 1708. Nachází se v nejstarší dochované lhenické matrice na stránce 59. V kolonce „Patrini“ (kmotři) figuruje vévodovo jméno v záznamu o křtech dvou místních chlapců v chrámu sv. Jakuba Většího. Oba hoši - malý Wollinger i Tušl - tenkrát také shodně obdrželi po jihočeském vladaři obě křestní jména - Jan Kristián.

Zkoumání hlavní příčiny Eggenbergovy návštěvy Lhenic zůstaneme zatím ušetření, kniha zasvěcená jinému účelu o tom dál nic nepraví. Případné podrobnosti k tomuto - pro městys Lhenice ojedinělému matričnímu svědectví - budou jistě ukryty v bohatství jiných písemných pramenů prachatického okresního archivu. Mohu jen připomenout, že vévoda v rámci svých rozsáhlých jihočeských držav toho času samozřejmě vlastnil i městys Lhenice se zámkem, okolními vesnicemi i hospodářskými dvory.

Jisté je, jak stojí latinou psáno v rubrikách kmotrů u obou dětí, že Celsisimus Venerabilis Dominus Joannes Christianus ab Eggenberg toho dne ve lhenickém svatostánku při křtu přítomen byl. Spolu s jeho jménem, krom rodičů (Parentes) a jmen právě pokřtěných novorozeňat (Baptizatus), jsou v matrice zapsány ještě dvě lhenické kmotry - Eva Kunešová a Alžběta Kohoutová.

Jako rodiče prvního z pokřtěných jsou v matrice zaznamenáni Vít Wollinger s manželkou Alžbětou. O ní víme, že byla rozená Gregorová, protože stejná matrika v části pro oddávky zachycuje i trochu podrobněji zápis o jejím sňatku. Vít je v něm uveden jako syn lhenického měšťana a pekaře Jakuba Wollingera (1658-1718). Vítovi s Alžbětou se pak ve Lhenicích narodily ještě další dvě děti - Matěj a Gertruda. Všechny, tedy včetně Jana Kristiána, se patrně dožily dospělosti, protože záznam o jejich úmrtí v matrice vedené pečlivě a bez mezer až do r. 1726 není. Po polovině 18. století ale Wollingerové odcházejí v rámci panství jinam a jejich příjmení se v matrikách městyse Lhenic dál neobjevuje.

Rodiči druhého novorozeněte byli Štěpán Tušl a Kateřina. Na konci zápisu vidíme poznamenáno, že Štěpán je zdejší měšťanem a kovářem (Civis et Faber hujas). O jeho ženě Kateřině víme opět z oddací části matriky, že byla dcerou někdejšího lhenického primátora Řehoře Noska (1633 - 1722). Ve funkci prvního z konšelů - primase, je Řehoř doložen před koncem 17. století.

Rod mistrů ohně a železa - kovářů Tušlů žil ve Lhenicích po několik generací a jeho historie se pevně váže k dějinám domu na Dolánku, který dnes nese čp. 144 v Bavorovské ulici (staré čp. 121). V archivních pramenech bývá uveden jako „Štěpánků“ a pojmenování si drží dodnes. Možná právě po svém prvním stavebníku, kováři Štěpánu Tušlovi.

K památnému matričnímu zápisu lze jen dodat, že po krumlovském vévodovi pokřtěný maličký Jan Kristián Tušl se dospělosti nedožil. Zemřel desetiměsíční a pohřbili jej dne 22. 4. 1709 na tehdejší hřbitůvku u lhenického kostela. Jeho rodiče pak měli řádku dalších dětí. Z nich se v městečku odvinulo ještě nejméně šest následujících tušovských pokolení, valnou většinou stále věrných kovářskému řemeslu. Zdá se, že Tušlové velmi dlouho zůstali nepostradatelnými mistry „... obzvláště v děláním a opravování všelikého náčiní městského i selského, by hospodářství jejich i sousedův bohdá nikterak nezháleželo.“

Pramen:

Matrika pokřtěných, oddaných a pohřbených římsko-katolického farního úřadu Lhenice z let 1694 - 1726. Kniha je uložena ve Sbírce matrik ve Státním oblastním archivu v Třeboni. Dva matriční záznamy faráře P. Karla Dicenta ze 17. 6. 1708 reprodukuje se svolením ředitelství SOA v Třeboni.